

at denne Omstændighed skulde afgive en Hjemmel til at forhøje Maximum til 30,000 Rd.; thi ikke hvad der kunde convenere Enkelte, men hvad der kan betrygge Anstaltens Bestaaen, bør man ved dens Indretning have for Øie. Vi skjønte heller ikke, at der er Grund til at forhøje den Overlevelsereente, der kan tegnes for een Person, fortiden 1,000 Rd., til 2,000 Rd., da Risicoen herved uforholdsmæssigen vilde forstørres. Det er oplyst i Hr. Overmøes's Skrift, Pag. 71, at af det hele Antal eventuelt Førsørgede, 5171, ere de 5 Sjettedele kun førsørgede for Beløb af under 200 Rd.; og deraf 2,449 under 100 Rd., medens Maximum af 1,000 Rd. for En kun er tegnet for 7 Personer. Under disse Omstændigheder maa 1,000 Rd. Overlevelsereente anses for et tilstrækkeligt høit Maximum. Fleertallet foreslaaer derfor at nedsætte Tallene til det nu Bestaaende. Bruun og Madvig, der holde paa, at en Udvidelse af Anstalten i den nu særlig paatænkte Retning ikke bør forhindre en tidsvarende Udvidelse ogsaa i anden Retning, troe, at der er en større Trang, end man stundom antager, til højere Førsøfkringer baade for Kjøbmænd (Livsforfkringer til Sikkerhed for Credit) og for Andre (Capital eller Overlevelsereente for yngre Børn ved ulige Arv, Livsforfkringer for at kunne capitalisere en aarlig livsvarig Indtægt til Anbringelse i Eiendom eller Bedrift), og at man ikke bør henwise dem, der ønske slige højere Førsøfkringer, til fremmede Anstalter, hvorhen de uidentvif vilde drage Ande, der forsøfkr mindre Beløb, med sig. De troe, at allerede det Antal af Livsforfkringer paa 10,000 Rd., der ved Udgangen af 1868 vare i Kraft, nemlig 181, især naar man gaaer ud fra, at den fremtidige Anstalt vil være heldigere stillet og udvikle større Virksomhed i Concurrencean med fremmede Selstaber end hidtil, tyder paa, at højere Førsøfkringer vilde blive saameget attraaede, at Risicoen bliver ikke lidet fordeelt. Det maa anses for givet, at ikke ganske faa af de 181 have forsøfkr deres Liv yderligere i fremmede Anstalter, og at Andre, der ikke ønskede at staae i Forhold til forskjellige Anstalter, ganske have henvendt sig til Udlandet. Naar nu

hertil søies, deels at 10,000 Rd. Capital og 2,000 Rd. aarlig ingenlunde nu svare i Værdi til de samme nominelle Summer i 1842, deels at der i Udfasts's § 13 er givet Besøfelse for Anstalten til at sikke sig mod Risicoen ved de højere Førsøfkringsbeløb ved en Tillægspræmie (hvortil kommer, at Bestyrelsen ved disse færre Tilfælde er opfordret til og kan anvende særlig Forsøfghed), indsee de to nævnte Medlemmer ikke rettere, end at man baade kan og bør holde paa Lovforslagets Bestemmelse i saa Henseende.

Bruun, Sejsen og Madvig antage, at det, for at hindre Besværliggjørelse af Forretningerne ved overordentlig smaae og udstykkede Førsøfkringer og Betalinger uden nogen som helst virkelig Nytte for de Paagjældende, maaskee tildeels blot paa Grund af Lune og Særhed, vil være rigtigt at beholde et Minimum baade for Capital-Livsforfkringer og for Overlevelsereenter, hvilket findes i Planerne for de ældre Anstalter. Naar dette Minimum for Capitaludbetaling sættes til 25 Rd. og for aarlig Førsøfelse til 2 Rd., synes der indrømmet Alt, hvad der i den meest Uformentendes virkelige Interesse kan ønskes.

Bed § 4 paatrænger den Bemærkning sig, at Livsvarighedens store Usikkerhed i den spæde Alder vel kan fraraade at forsøfkr Børn under 5 Aar som Førsørgere, men ikke synes at burde være til Hindre for at tegne Førsøfger for Børn ligesaa Fødselen af, medens slig Førsøfelse just ofte kan ønskes tegnet, idet Førsørgeren af Hensyn til sit eget Livs Usikkerhed ikke tør opsætte Tegningen. Denne Betragtning ligger til Grund for det af Udvalget stillede Endringsforslag.

Et oprindelig af medundertegnede Hansen frembragt Forslag om med den nye Livsforfkrings- og Livrenteanstalt at forbinde en Sparekasse af særegen Charakter for Indskud, som først efter Forløbet af en bestemt Tid enten kunne udbetales igjen eller ombyttes med en Livrente, tiltrædes af Udvalgets Fleertal (6), da Medlemmerne troe, at der bør gjøres Noget ogsaa for den Deel af Arbejderklassen, som ellers vilde være udelukket fra at nyde Godt af Anstalten, fordi Vedkommende enten paa Grund af uregelmæssig Fortjeneste ikke kunne indlade